

CGT

**LLIBERTÀRIA
I SOLIDÀRIA**

DESPERTEM!!

**VOTA
CGT**

FEM FRONT A LA VALENCIAN ZOMBIE UNIVERSITY

Et fa mal la panxa, l'esquena, el cap, et cauen els cabells...
i sospites que aquests malestars tenen relació amb els terminis,
els horaris, la frustració?

I dormir, què tal?...
Et despertes massa aviat o et dorms massa tard?

Voldries tenir temps per escriure un bon article sense pressions, sense la rifa de l'avaluador/a acarnissat/da que et pot matxucar?

Has oblidat la darrera novel·la o disc que sentires amb tranquil·litat, sense la sensació d'estar-li furtant temps a l'acreditació?

Et repugnen els sexennis i l'ANECA, però no te'n queda altra?

Participes en rituals de burocràcia absurda amb obediència exemplar?

T'agradaria estar més amb la teua gent, aquelles persones a qui la lògica del 'temps zero' ha engolit?

Creus que produir coneixement hauria de servir per a quelcom més que per engreixar el teu CV?

Encadenes beques amb contractes d'investigació que no et duen enlloc?

Et contractaren com associat/da i et prometeren allò que no podien acomplir, a canvi d'un 'minisalari' i d'investigar 'by de face'?

És hora de traure a la llum els nostres malestars, de recuperar la companyonia, de participar activament!!!

Investigadores i investigadors que treballen sobre els efectes dels models neoliberals d'universitat, han descrit amb aquests apel·latius les seues pròpies universitats: ZOMBIE UNIVERSITY, UBER UNIVERSITY, TOXIC UNIVERSITY, MARKETISED UNIVERSITY... Universitats colpejades al llarg de les darreres dècades per tot un catàleg d'horrors que donen forma a una universitat sense sentit, desorientada, malaltissa... zombi.

Aquesta transformació zombi la veiem clarament també en el rostre de la nostra cinc vegades centenària universitat.

LA VALENCIAN ZOMBIE UNIVERSITY

deambula pels seus campus governada...

- **Pel deliri de la bibliometria i les acreditacions:** exigències desmesurades i altres mètriques impossibles o molt difícils d'assolir; i en tot cas arbitràries, opaques i decidides en espais de nul·la participació democràtica. Exigències aquestes que, lluny de produir investigacions de qualitat, estandarditzen la producció de coneixement, tornant-la obedient a determinades lògiques que no es posen en qüestió.
- **Per la individualització extrema:** corredors buits, companys/es amb qui ni parlem, com a molt per queixar-nos de l'alumnat o per l'acreditació denegada, el sexenni no assolit o la publicació rebutjada.
- **Per la creixent i imparable presència de l'estrès i la pressió mental:** multitud d'estudis confirmen els problemes psicosocials en el professorat, l'estrès, el síndrome d'estar cremat... Compatibilitzar la vida personal i familiar, l'activisme i la vida acadèmica és un impossible que provoca frustració, cinisme, sensació de culpa... i on sempre acaba guanyant l'imperatiu de la productivitat.

Es podria continuar amb aquest repertori de malestars d'una universitat que ratlla la manca de sentit en moltes de les seues facetes, que promet excel·lència, que s'oblida de la crítica social, que es sosté cada vegada més per lògiques d'Universitat/Empresa (emprenedoria, planificació estratègica...) que s'assumeixen acríticament.

D'altra banda, som conscients que una minoria privilegiada del PDI *superstar* acumula avantatges: docència reduïda, monopoli en el finançament de la investigació, càrrecs de decisió amb els quals imposen les normes que la beneficien...

Ha arribat el moment d'actuar, d'oposar resistència a aquestes dinàmiques i de canviar. Ens hem deixat endur, creant les nostres petites estratègies de supervivència, adaptant-nos a les exigències acadèmiques que moltes vegades veiem com absurdes.

Aquesta universitat de l'excel·lència ja ha naufragat i no ens n'hem adonat. És aquesta la universitat en la qual voldríem que estudiaren els nostres fills i filles, nebots i nebodes? És aquesta la universitat que pot contribuir a la transformació social?

Per què no afrontar-ho d'altra manera? Per què deixar el timó d'aquesta universitat a una minoria acadèmica que imposa uns criteris que només els beneficien a ells/es? Parlem-ne! Posem nom als nostres malestars! Capgirem aquest segrest!

Ara tenim una oportunitat! Com saps, les eleccions sindicals seran el proper 4 de desembre. Aprofitem aquesta ocasió per discutir sobre la situació de la universitat i enviem un missatge clar de malestar mitjançant el nostre vot.

Parlem amb els nostres companys i companyes sobre la sobrecàrrega de feina... Pensem com evitar tenir que passar pel malsons que provoquen la lògica actual del sexennis i les acreditacions... Construïm junts/es un altre sentit al coneixement que produïm.

Recuperem el valor de la docència... Parlem de les classes, de l'esclètxa que es va obrint entre l'alumnat i nosaltres... Se'ns diu que hem de millorar la seua ocupabilitat a costa, moltes vegades, de deixar de costat la formació d'una ciutadania crítica.

Votem, enviem un missatge clar!!!

CGT el durà al Comitè d'Empresa, a la Junta de PDI, a la Mesa Negociadora, al Comitè de Seguretat i Salut Laboral... i a qualsevol altre àmbit de decisió on estiguem presents.

PER VISIBILITZAR I RESPONDRE ALS MALESTARS QUE PROVOCA LA VALENCIAN ZOMBIE UNIVERSITY

A mode d'antídots excel·lents front l'apocalipsi zombi...

1. CAL RECUPERAR EL SENTIT DEL CONEIXEMENT COM A SERVEI PÚBLIC I DEMOCRATITZAR EL SEU ACCÉS I TRANSFERÈNCIA AL CONJUNT DE LA SOCIETAT.

És imprescindible recuperar l'autonomia universitària en relació a la producció i transferència del coneixement, front a les imposicions de les agències d'avaluació. El coneixement que produïm des de la universitat pública és un bé comú que deu d'orientar-se prioritàriament a promoure

la igualtat social mitjançant la seua democratització i la dels seus usos socials, i no pot estar sotmès a criteris de rendibilitat econòmica o curricular. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- La promoció des de la pròpia institució d'una investigació, una formació i uns usos socials del coneixement dirigits a la transformació i igualtat social.
- El reconeixement de tota activitat investigadora per part de la Comissió d'Investigació de la Universitat, independentment d'estar recollida entre les estretes mires de les agències avaluadores.

2. CAL (RE)DIGNIFICAR LA TASCA DOCENT.

La docència és la tasca principal de la nostra universitat. En aquests anys inexorablement aquesta tasca ha estat minada per la política dels governs estatal i autonòmic. Hem arribat a convertir-la en un càstig per a aquells que no han puntuat en els paràmetres de rendibilitat mercantil de les agències avaluadores. Aquesta distorsió demana d'accions correctives urgents. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- La promoció d'una docència de qualitat que passe per qüestionar el seu paper secundari respecte a la investigació i que reconega les condicions que requereix per al seu exercici (temps reconegut per a la preparació de les classes i per al seguiment dels TFG i TFM, ràtio adequada professorat/alumnat...).
- La tornada a les càrregues de docència màxima prèvies al Decret Wert.
- L'objecció davant les normatives estatals i autonòmiques que menystinguen la tasca docent.

3. CAL APOSTAR PER UNA POLÍTICA LABORAL QUE RECONEGA LES TASQUES DE CURA.

Toca invertir la situació actual, on les lògiques productives sistemàticament són prioritzades per sobre les nostres tasques de cura. Gràcies a l'esforç de CGT, es va aconseguir rebaixar la càrrega docent del PDI amb persones a càrrec, només en el cas d'estar per sobre 24 crèdits, a 24 crèdits. Una mesura necessària però temporal i insuficient. En aquests moments, quant la càrrega màxima es troba en el llindar dels 24 crèdits, cal donar un pas endavant i concretar les mesures que donen prioritat a les cures, que posen la vida al centre, reconeixent la necessitat d'atendre als infants i persones a càrrec. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- El reconeixement de la tasca de cures del seu personal amb una reducció de la càrrega docent fins el llindar dels 16 crèdits.
- La prioritització de l'elecció de POD al personal amb persones a càrrec per sobre el criteri d'antiguitat i categoria.

4. CAL POSAR FI A LES LÒGIQUES MASCLISTES A LA UNIVERSITAT.

És urgent visibilitzar les diverses situacions de desigualtat lligades al gènere, a la classe i a l'opció sexual, i proposar mesures efectives que contraresten, que canvien formes d'actuar que semblen 'naturals' però que responen a lògiques heteropatriarcals. En aquest sentit, CGT defensem:

- La millora urgent del protocol d'assetjament sexual.
- L'oferta d'una formació feminista dirigida als diferents estaments i òrgans de la universitat, començant per l'Equip Rectoral, Degans/es, Caps d'Instituts i Departaments i la pròpia Assessoria Jurídica.

5. CAL CONTINUAR LLUITANT PER LA RECUPERACIÓ DELS CONCEPTES DE CARRERA DOCENT I CARRERA INVESTIGADORA.

Cal garantir la promoció de les places del professorat en formació a places estables, acabant amb les interinitats d'emergència i els retards en la promoció dels contractats més precaris. Des de CGT hi hem mantingut i seguirem mantenint-hi una vigilància contínua. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- La tornada als criteris de promoció del professorat previs al decret Wert.
- La convocatòria de places d'ajudant i ajudant doctor per assegurar l'entrada en la carrera docent de becaris/àries.

6. CAL POSAR FRE A LA INTENSIFICACIÓ DEL TREBALL ACADÈMIC I A LA SOBRECÀRREGA I ELS EFECTES SOBRE LA SALUT QUE GENERA.

Una intensificació imparable de treball burocràtic sobrecarrega la tasca docent i investigadora. Aquesta lògica d'intensificació multiplica les reunions, les normatives, la planificació, l'avaluació... A més a més, assistim a un accelerat procés de competitivitat, que s'imposa com a regulador de les relacions i del repartiment dels recursos de la universitat.

La competitivitat implanta la individualització i la desunió com a 'estímul' competitiu i, amb això, la desconfiança entre les persones que conformem la comunitat universitària. Aquests factors repercuteixen en la salut laboral del professorat. La càrrega mental en el treball està assolint límits malaltissos i en totes les universitats aquesta dinàmica competitiva genera danys psicosocials. Malgrat que els seus efectes puguen semblar invisibles i interpretats com una opció personal, aquests danys són col·lectius i així han de ser abordats. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- La participació activa en els òrgans de prevenció existents, pressionant perquè aquests vagen més enllà de l'actuació tecnocràtica i reglamentista, perquè no donen per descomptat l'excés de treball com un dany col·lateral acceptable en el marc d'una universitat competitiva, i que valoren que l'excel·lència i la competitivitat van acompanyades de riscos psicosocials.

7. CAL, D'UNA VEGADA PER TOTES, RECONÈIXER DIGNAMENT LA FIGURA DEL PROFESSORAT ASSOCIAT.

Malgrat la claredat normativa, la figura al llarg dels anys ha anat perversint-se, s'ha fet un ús il·legítim d'aquesta figura, amb la connivència dels òrgans de govern de la Universitat; fins arribar a la situació actual, on la diversitat de situacions és quasi inabastable. La qual cosa, obliga a fer un esforç per ordenar la situació, que ha d'anar de la mà de la dignificació d'aquesta figura laboral. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- L'increment del seu sou, equiparant-lo d'entrada a la mitjana de salari/hora de la resta de figures amb tasques docents de la nostra Universitat.
- Una assignació adequada de la seua docència: la docència que se'ls assigne ha d'estar relacionada obligatòriament amb la seua àrea d'experiència i no ha de servir per a cobrir dèficits estructurals a baix cost.
- La creació d'una nova figura contractual que evite l'ús del contracte de professorat associat per a cobrir tot tipus de necessitats dels departaments (baixes, excedències, mancances estructurals...).

8. CAL MILLORAR LES CONDICIONS LABORALS DEL PDI EN FORMACIÓ (ajudants i ajudants doctors).

Continuarem sent la mosca insistent que no deixi al Vicerectorat oblidar la feina que té pendent en relació a les condicions del PDI en Formació. En aquest sentit, la CGT defensem:

- La promoció immediata del professorat ajudant una vegada acreditat.
- El reconeixement econòmic dels sexennis del PDI de les persones Ajudants Doctors.
- La reducció de la càrrega docent del PDI Ajudant Doctor a un màxim de 16 crèdits als primers anys de contracte, per afavorir-ne l'estabilització posterior.

9. CAL GARANTIR QUE EL PERSONAL INVESTIGADOR EN FORMACIÓ DE LA UVEG PUGA GAUDIR DE TOTS ELS DRETS LABORALS QUE ELS CORRESPONEN COM A PDI LABORAL.

L'Estatut del Personal Investigador en Formació de la Universitat de València mai no s'haguera aprovat de no ser per CGT. No deixarem que es perda ni un sol dels drets que ha costat tant guanyar. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- El reconeixement efectiu de tots els drets en igualtat de condicions respecte de la resta del PDI, sobretot en aspectes formatius i de prevenció de riscos laborals.
- La posada en marxa d'una autèntica carrera investigadora dins la Universitat de València, que garantisca l'estabilitat laboral dels investigadors en formació i dels que ja no necessiten formar-se tant però encara estan patint situacions precàries, com ara els contractats Ramón y Cajal.

10. CAL CONTINUAR EXIGINT LA PLENA EQUIPARACIÓ ENTRE LES CATEGORIES DE PDI FUNCIONARIAL I LABORAL INDEFINIT.

Encara queda pendent l'equiparació en el complement específic i autonòmic. Considerem que l'equiparació ja existent en funcions docents i investigadores entre les figures de Titular d'Universitat i Professorat Contractat Doctor exigeix el reconeixement explícit de l'equiparació acadèmica, en aspectes com l'ordre d'elecció de docència. A més, considerem que qualsevol procés de funcionarització ha d'abordar-se reconeixent que es tracta de figures equivalents. Hem lluitat intensament per això en aquests anys, i pensem continuar fent-ho. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- L'equiparació salarial i acadèmica entre el PDI Laboral indefinit i el PDI Funcionari, d'igual manera que ja estem equiparats en obligacions a la RLT de la Universitat.

11. CAL REDEMOCRATITZAR ELS ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ I GESTIÓ UNIVERSITÀRIA, ACABANT AMB LES DIVERSES FORMES D'AUTORITARISME PRESENTS

Una universitat mercantilitzada exigeix una gestió democràtica feble. La conseqüència d'aquest procés ha estat l'afebliment de la democràcia formal, la implementació de procediments de pseudoparticipació neoliberal i l'abús de les formes autoritàries en la gestió democràtica. A tot això, s'afegeix que la precarietat laboral i el risc de perdre el contracte laboral, per part de cada vegada sectors més amples del PDI, impedeix que aquestes situacions puguen ser denunciades i quan sí que ho són que tinguen una incidència real. És necessari que aquests òrgans de gestió deixen de ser gestories laborals on s'aprova sense debat les resolucions de la direcció de torn i on es reparteixen amb el criteri de les polítiques de proximitat les prebendes universitàries. En aquest sentit, des de CGT defensem:

- La redemocratització dels òrgans de gestió i participació universitària; des de la Junta de PDI (que, com Terol, també existeix) passant pels Consells de Departament, les Juntes de Facultat, i arribant al Claustre; amb la presència activa i decisòria també de l'alumnat.
- La transformació de la Sindicatura de Greuges així com de la Comissió de Riscos Psicosocials en agents actius contra els abusos laborals en i del PDI.

CGT

LLIBERTÀRIA I SOLIDÀRIA

JUNTA DE PDI

Manolo Rodríguez Victoriano
Toño Santos Ortega
Tasio Urra Urbietta
Maria Jesús Bravo Sánchez
Fernando Marhuenda Fluixà
Francisco (Javier) Jodar Rico
Francisco Javier Navarro Navarro
Inmaculada Verdeguer Aracil
Antonio Méndez Rubio
Rafaela García López
Mª Carmen Ramírez de Arellano
Marco Antonio Coronel Ramos
Juan José Borrás Almenar
Ramón Sendra Pérez
Sendra López
Antonio Benedito Casanova
Tomás Bonavía Martín
Enrique Lanuza Navarro
Gustavo Alfredo Cuello Alborno
Alfonso Amador Valverde Navarro
Ismael Mingarro Muñoz
Manuel Mejías de la Fuente
Juan José Zacarés Gonzalez
Wladimiro Díaz Villanueva
Francesc Josep Sánchez i Peris
Lucia Inmaculada Llinares Insa
Jesús Salgado Benito
Maria Antonia Rodrigo Alacreu
Carmen Rojo García-Morató

COMITÉ D'EMPRESA (TÈCNICS I ADMINISTRATIUS)

Joan Carles Bernad i Garcia
Lucia Gómez Sánchez
Almudena Navas Saurín
Daniel Sánchez Zuriaga
Fernando Martínez Alberola
Santiago Lorca Nova
Vicente Horcas Lòpez
Elena Giménez Urraco
Francisco David Muñoz Rodríguez
Marina Requena Mora
Concepción Aroca Montolío
Piedad María Sahuquillo Mateo
Carmen Carmona Rodríguez
Estefanía Delgado Pinar
Conrado Antonio Fernández Rodríguez
Amparo Gimeno Monrós
Vicent Eulogi Gozálviz Pérez
Inmaculada López Francés
Ignacio Martínez Morales
María Rosa Oltra Sempere
María Consuelo Bernal Santacreu
José Manuel Torres Ibáñez
Raúl Tárraga Minguez
Rodrigo Atienza Gago
Maria Jesús García Murria
Daniel Martos Garcia

CGT

SECCIÓ SINDICAL
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

AVINGUDA BLASCO IBAÑEZ, 21

46021—VALÈNCIA

☎ 963 98 30 41

✉ cgt@uv.es